

Ngày Tận Cùng

NGỌC HOÀNG THƯỢNG ĐẾ

&

**PHẬT TỔ NHƯ LAI
TỐI THƯỢNG TỐI CAO**

CỒI THƯỢNG GIỚI

ẤN BÚT

Khai Đạo Mục Lục

Phần 1: Phật Tổ Như Lai.....	5
Phần 2: Thiên Thượng Thiên Đế.....	33
Phần 3: Mẫu Hoàng Thiên Đế.....	55
Phần 4: Mẫu Hoàng Thượng Đế.....	69
Phần 5: Đại Ngọc Thượng Đế.....	137
Phần 6: Ngọc Đế.....	151
Phần 7: Phật Tổ Đại Như Tôn.....	167

Ngọc Hoàng Thượng Đế

Tối Thượng Tối Cao

Cõi Thượng Giới

Ấn Bút

Ngày Tận Cùng Trần Gian

Giảng Kinh

Ta đây Ngọc Hoàng Thượng Đế

Tối thượng tối cao càn khôn vũ trụ

Tay ta nắm hết quyền hành

Có ai dám sánh Ngọc Hoàng hơn ta

Mọi việc đều ở do ta

Lệnh ta ấn chỉ tuân theo thừa hành

Càn khôn ba cõi tối cao

Ngọc Hoàng phán chỉ mau mau thừa hành

Lịnh truyền chiếu chỉ chín từng

Thiên vương thiên tướng kịp thì hội mau

Lịnh truyền khắp cả mười phương

Các hàng tổ phật hãy mau tựu về

Lịnh truyền Tứ Đại Thiên Vương

Hãy mau dâng sớ tấu trình cho ta

Lịnh truyền đại thánh ngũ hành

Vạn bang tiên giới mau mau kịp về

Hãy mau dâng sớ trần gian

Cho ta được biết chúng sanh thế nào

Dương trần ăn ở ra sao

Hiền lành nhân đức được là bao nhiêu

Tu hành như thế thế nào

Ai theo chánh đạo, ai theo đạo tà
Chúng sanh phật tử thì sao
Có tu đến mức hay là buông xuôi
Hay là tu dối nữa chừng
Khẩu thì nói đạo, lòng thì chứa ma
Gian tà gian ác bao la
Kẻ hung tàn bạo, ôi thôi khắp trời
Nhỏ tuổi mà muốn đàn anh
Ra đời ngang dọc, chẳng sòn một ai
Ý thế thì hiếp dân lành
Giàu sang hiếp đáp kẻ nghèo mượn vay
Dùng ý có của trong tay
Khi dễ nghèo hèn, rách rưới, hôi tanh
Chúng sanh ăn ở thế nào

Hiếu trung hiếu đạo hay là bất cang

Gia cang ăn ở ra sao

Phu thê bất nghĩa ngũ thường tam cang

Cháu con bất hiệp bất hoà

Bôi mày cấu xé kiếm từng miếng ăn

Ở ăn có để xóm làng

Người thương người ghét hay là kêu **rêu**

Trong nhà ngổ nghịch ngang tàng

Ra ngoài bạo ngược điểm đàng hơn thua

Thói đời đã nhiễm ăn chơi

Quen đi cướp giựt của người làm ra

Tà gian hại xóm hại làng

Kể ra cho hết đặng mà xử phân

Ngồi không chẳng có chuyện làm

Làm bùa yếm phá cho dân hao tiền
Tà đạo chẳng có tư riêng
Ai đem nạp cúng thì liền ra tay
Tối ngày kiếm chuyện hại người
Bất hồn vất vưởng đem về khiến sai
Ác tâm thất đức chẳng chừa
Chữa bệnh cho người rồi lấy người luôn
Chợ đời buôn bán bất lương
Lường gạt đủ điều đặng kiếm nhiều thêm
Ham tiền mà hại dân hiền
Giã làm đủ thứ để người tin theo
Miệng mồm khoát loát tía lia
Tay chân múa mẩy khác chi bạn hàng
Ra đàng giữa chợ **Đông Ba**

Đâu ai chịu nhin một lời thử coi
Miệng hùm mắt trợn nhe nanh
Ăn tươi nuốt sống hể ai đụng mình
Khiến cho thần phải giựt mình
Thật là khiếp sợ cho người trần gian
Mở lời tính chuyện gian tham
Khoe khoang đạo đức tuổi cho ông bà
Thiên thần đi khắp ta bà
Ở đâu cũng thế **đều** do nhiệm đời
Đã quen cái thói ăn chơi
Mùi đời đã thấm không còn lương tri
Đừng mong hai chữ từ bi
Gắng liền với họ thứ tha cho người
Trần gian sao quá **ôi** thôi

Chỗ nào cũng thế ôi thôi tội đầy
Thánh thần chép tội liên miên
Phật đang mong đợi phước ngày chúng sanh
Mong đợi thật quá mỏng manh
Tây phương vắng lặng ngục môn lắm người
Chư thiên rảo khắp mọi nơi
Từ nơi hẻo lánh đến nơi thị thành
Chỗ nào cũng chốn ăn chơi
Chỗ nào cũng có bày trò thú vui
Tạo ra nhiều chuyện quái kỳ
Để cho người phải nhiễm rồi khó quên
Ta ngồi nghe tấu thế trần
Buồn cho kiếp số người trần hiện nay
Cái chết sẽ chết liền tay

Vô phương bất tử khó mà lường đo
Người trần chỉ biết việc trần
Sống trên mặt đất biết gì vô vi
Vô hình vô tướng bất y
Thiên hình bóng dạng gần bên kẻ người
Vô minh che án vô hình
Vô hình trước mặt dương trần thấy đâu
Ví như người ở thâm sâu
Chớ đừng có nghĩ ai đâu chứng mình
Cho nên dương thế chẳng tin
Nghĩ rằng chẳng có thi đua mà làm
Nghĩ là tạo hoá thiên nhiên
Sanh lão bệnh tử là đời vậ thối
Chết thì là hết vậ mà

Xác thân cát bụi có gì tiếc thương
Nên ai cũng nghĩ việc này
Luân hồi sanh tử có gì sợ đâu
Kẻ ngang ăn nói cơ cầu
Ra lời như thế là người ngu si
Giáo pháp có dạy đến nay
Thế mà người lại chẳng màng nghe theo
Khuyên người răn đủ mọi điều
Dẫn chứng cho thấy trả vay thế nào
Giới luật đã có từ lâu
Làm ác phải trả chớ nào dung tha
Chiếu theo nhân quả hiện tiền
Trả liền trước mắt hay là kiếp sau
Có khi trả quả liền tay

Thế mà không sửa lại còn làm thêm
Số trình ta xét mỗi đêm
Biết bao nghiệp tội đầy đầy chúng sanh
Xem qua tội phước công trình
Sao ta chẳng thấy phước nào được ghi
Bây giờ ta biết tính sao
Phân xử thế nào thế giới trần gian
Ý là ta đã cho căn
Cho căn xuống thế đặng mà độ dân
Có căn ta thấy rất mừng
Xả thân gì đạo đời thì chẳng ham
Có căn thì lại quá tham
Được nhiều linh nghiệm bắt đầu ngã đi
Có căn xuống thế từ lâu

Cũng ham bản chất muốn làm ông to
Ta cho xuống khắp mười phương
Một phần ần xác một phần lộ ra
Vạn ban thiên tướng châu ta
Ngủ hành tiên thánh chờ ta phán truyền
Chư phật khắp cả chín tầng
Các hàng bồ tát ngồi nghe tấu trình
Long thần hộ pháp muôn tâu
Chúng sanh khó dạy ngọc hoàng phán cho
Chúng sanh tu quá ít oi
Chúng sanh như cát tu thì thấy đâu
Chư thần bay khắp tứ phương
Mỗi nơi mỗi xứ tạo lên rất nhiều
Chùa chiền lại để quan liêu

Tội cho ông phật điều **hiu** một mình
Xa xa vọng thấu trống kèn
Đèn hoa rực rỡ tưng đầy bá gia
Múa ca nhảy hát tung bùng
Hát hò điên loạn quý vương rất mừng
Nó mừng thân được chúng sanh
Tung bùng ráo riết nghinh ngang ngồi cười
Quý vương phép phật ai bì
Biến ra phật được hưởng gì chúng sanh
Cho nên có chuyện sai lầm
Ngoài thì đạo mạo trong thì quỷ ma
Tâm trí người để ở đâu
Sao không nhìn kỹ việc làm cạn sâu
Đời này ma quỷ lộng hành

Là gì nó biết tới đời đổi thay
Nên nó mặt sức ra tay
Dùng phép thuật tà dụ dỗ chúng sanh
Nó biết phật sẽ xuống trần
Nó biết sẽ có một ngày xử phân
Nó biết sanh chúng chết lần
Chết gì nghiệp quả tội mình tạo gây
Nên nó mặc sức phơi bày
Bày ra mọi thứ cho dân theo mình
Chúng sanh thì rất rộng tình
Hể ai nói ngọt động lòng nghe theo
Gì thế chuyện mới xảy ra
Đến khi cứu giảng chẳng còn bao nhiêu
Thấy nhiều rồi sẽ tiêu điều

Mỗi năm mỗi mất biết bao mạng người

Mạng người mỗi lúc tăng thêm

Càng ngày càng mất hụt hao lần hồi

Ta nhìn trần thế bời bời

Tiếc cho cảnh vật hoang tàn điều **hiu**

Bấy lâu nuôi dưỡng chắc **chiu**

Bây giờ đã hết tiếc cho cuộc đời

Tuổi đời như thể chiêm bao

Giật mình thức dậy thấy ta lại kỳ

Cái kỳ thiên định nhơn duyên

Kỳ mà gặp phật là duyên căn mình

Cái kỳ chẳng biết sự tình

Dành cho những người chỉ biết căn tu

Chỉ biết gây ác mỗi ngày

Tối ngày chỉ nghĩ những điều nhuốt nơ
Chùng đó mắt sẽ mờ lò
Toàn là bóng tối vô tâm định tường
Đâu thấy phương hướng mà đi
Tận cùng cúi nẻo cũng vào miệng hang
Trần gian đã đến tận cùng
Biết bao nhiêu chuyện vô cùng thảm thương
Biết bao những chuyện không lường
Biết bao vô số hao mòn chúng sanh
Trần gian đến lúc người ơi
Định kỳ đã đến chờ ngày đổi thay
Chu kỳ đã quá hai ngàn
Là để cho người tự sửa tu thân
Chu kỳ thiên định An Nam

Bao nhiêu cũng tỵ về phần An Nam

An Nam ta ấn lĩnh truyền

Chuyển khai các vị xuống liền phần căn

Một phần chuyển kiếp xác thân

Một phần mượn xác đặng sau cứu đời

Ta đây sẽ đứng giữa trời

Tay ta chỉ hướng khẩu ta phán truyền

Thiên binh thiên tướng hằng thiên

Vây quanh tứ phía dẹp loài quỷ ma

Chư phật bồ tát hiện ra

Thâu gồm phép thuật quỷ vương nhiều trần

Vạn ban đại thánh xuất chiêu

Dẹp loài yêu thú tung hoành hiên ngang

Thú đâu xuất hiện quá nhiều

Tinh đầu mà lại quá nhiều hủ dân
Quý đầu mà lại rần rần
Đua nhau cấu xé những người trần gian
Toàn là những kẻ hung **tàn**
Toàn là những kẻ bạo **tàn** độc thâm
Cái ác sao chẳng nở tâm
Cái ác phải trả chớ đừng có than
Cái ác chớ có than van
Mình làm mình chịu trách than làm gì
Thế thì đã đến chuyện rồi
Nghệp quả thế nào phải trả hết thôi
Nếu như ta xử một lần
Thì đâu có sợ việc làm tội gây
Phải có những chuyện đến dần

Thì là mới sợ hoặc là mới tu
Ta nói cho đúng ngọn ngành
Đạo đời cũng thế luật thì có riêng
Tội đời thì sẽ giam cầm
Tội đạo thì sẽ vào hầm ngục môn
Tội nào cũng có giá riêng
Mỗi tội mỗi khác nhìn xem biết liền
Tại sao người đó quá sang
Dư ăn dư mặc không làm cũng vô
Ngồi không hưởng của quạnh tài
Kẻ hầu người hạ cả đời cháu con
Tại sao người đó cơ hàn
Thiếu ăn thiếu mặc gia đình xác xơ
Cháu con chịu cảnh bơ vơ

Ăn mày hoặc giã làm thân bị đày
Tội phước xử rất công công bằng
Không kiên dị nể bất kỳ một ai
Ai tu thì hưởng phước sang
Muốn thành được phật thì tu nhiều đời
Tu mà hành đúng được khen
Lâm chung bỏ xác Di Đà dẫn lên
Tu mà giã dối ôi thôi
Tu mà mượn đạo gạt lòng bá gia
Tu mà tâm quá còn ham
Tu mà khác vọng si mê dục tình
Tu mà ích kỷ hết tình
Tu mà nham hiểm độc tài với dân
Tu mà bòn xẻn khôn lường

Tu mà cố chấp còn gì là tu

Tu mà không có khoan dung

Tu mà không có chút gì từ bi

Tu mà như thế còn gì

Khác nào mượn đạo tạo đời an thân

Vậy thì ta xử thế này

Xử cho đúng luật đạo đời một phen

Thứ nhất mượn áo cà sa

Thứ nhì giả đạo tạo đời ung dung

Thứ ba núp bóng tư tình

Thứ tư dục vọng bao phen với người

Thứ năm tội đã gạt lường

Thứ sáu tà đạo đem vào trong thân

Thứ bảy tội quá còn sân

Thứ tám ích kỷ tham lam độc tài

Thứ chín tội lại cho vay

Thứ mười trọng phú khinh bần rẻ chia

Mười tội là của sư tăng

Hầu như đều phạm **ít** ai đạt thành

Tu mà như thế bất thành

Diêm Vương mời đón ngục môn khảo hình

Muốn thành chánh quả Như Lai

Tu cho đúng luật chớ đừng phạm chi

Lục thông phải mở cho thông

Cả đời gì đạo chớ đừng lợi riêng

Thế mà ta thấy rất nhiều

Tặng sư lợi nhuận riêng tư cho mình

Như vậy tu có hiệu đâu

Làm sao đắc đạo Như Lai bây giờ
Đến ngày phân xử công minh
Ta đây sẽ xử đừng mong chối lời
Kiến gương ta để giữa trời
Nguyệt đài chiếu sáng tội mình phản ra
Sau này chớ có trách ta
Chớ mà chối cải việc làm xấu xa
Trước khi ta xử thế trần
Phải kê khai tội chớ sai một điều
Chẳng ai dám nói xử oan
Gương soi chiếu lại đừng hòng đôi co
Đến đây ta nói thật to
Chính ta phân xử trần gian sau này
Ngọc hoàng thượng đế là ta

Ta không muốn thấy chúng sanh mất hồn

Xác hồn chẳng có nữa đâu

Mà người không giữ ta đành chịu thôi

Bởi ta nói chẳng tin lời

Lại còn khi dễ xem thường lời ta

Xác này là xác của ta

Thân này ta chuyển để làm ngày sau

Cho nên ai cũng cười khinh

Ta không cho phép lộ ra nữa chùng

Phải chờ ẩn đợi thời cơ

Cho đúng ngày nào rồi mới lộ ra

Thử đi mới biết xác này

Vị nào **trái** lịnh xác này tha đâu

Xác này lên tiếng một câu

Tất cả y lệnh quỳ tâu Ngọc Hoàng
Ngọc Hoàng xuống thế là ta
Ta đang ẩn dạng chớ nào nói ra
Việc ta ai dám làm đây
Ta đây nói vậy thử mà làm đi
Bây giờ ta vẫn để y
Cho thân xác này ẩn dạng đời thôi
Nói ra ta vẫn tự tin
Nhưng ta vẫn nói để cho sau này
Không ai được trách xác ta
Sao không nói trước bây giờ lộ ra
Nói ra dân nói ta khùng
Ngọc hoàng xuống thế thật là khó tin
Số đời ta khép lại rồi

Không còn gì nữa đến đời đổi thay
Trước kia đâu có chuyện này
Đâu ai dám nói ngọc hoàng xuống đây
Lại còn vỗ ngực ta đây
Ngọc hoàng thượng đế chuyển phần là ta
Thấy đời còn chẳng bao xa
Không còn ai nữa cảnh trần điều **hiu**
Không còn sanh chúng dập **dù**
Mười phần còn một thật là tiếc cho
Số trần đã đến lúc rồi
Từ đây sắp tới lần hồi tiêu hao
Tiếc thương ta đã tạo lên
Bây giờ phải huỷ thật là đáng cho
Xác trần phủ lấp bụi trần

Nghệp đen quá nặng dính theo chẳng rời

Kệ

Đã đến lúc bồi hồi phân xử
Nỗi khổ tâm ray rức trong lòng
Thấy chúng sanh thây chết chập chồng
Nhìn cảnh vật vô cùng thương xót
Cả thế gian chịu cảnh lửa trời
Lửa hồng trần thêu đốt mọi nơi
La vói hét đất trời rung động
Động rung rinh khắp cả hoàn cầu
Cuộc thảm sầu **bắt** đầu đã đến
Đã đến rồi người vẫn còn mê
Mê say đắm mê đời tục lụy
Cảnh dương gian nay đã mịt mù

Đường giải thoát làm sao mà có

Xác với hồn cũng phải ra tro

Cuộc trần thế nay là như vậy

Tội mình làm chớ có than **van**

Ta nói trước dân không động tịnh

Cứ đứng đưng mặc xác cho đời

Thì bây giờ phải chịu tả toi

Chớ có nói ngồi yên một chỗ

Chỗ ở mình có đặng yên không

Bỏ tay không lo sống mạng mình

Đường sanh tử biết sao mà đoán

Đến với người bất khả vô nghi

Kể từ đây nhiều chuyện dị kỳ

Ngàn muôn thuở không bao giờ có

Chuyện huyền vi sẽ hé lộ dần
Chuyện huyền bí thật là màu nhiệm
Biến đổi hình khác lạ mọi nơi
Chuyện không có nay đã lại có
Chuyện thánh thần diện kiến hầu ta
Đổi ngày nay đổi cả hậu lai
Kim suy thoái cổ đồ hưng thịnh
Biến đổi đời đảo lộn càn khôn
Bầu vũ trụ muôn điều khác lạ
Cả sanh linh cũng phải đổi hồn
Thân với xác cũng **đều** biến khác
Khó mà tin thay xác lẫn hồn
Đời như thế mới là đất phật
Người thế này mới gọi là tiên

Tiên với chúng cùng chung một cảnh

Tới ngày đó thật là quá rảnh

Chẳng đua chen chẳng có đua đòi

Ngày với tối xúm nhau lễ phật

Sống an nhàn cuộc sống thanh thoi

Đâu có chuyện đổ sức mồ hôi

Đâu có chuyện hơn thua cãi cọ

Muốn được gì tự có mà thôi

Ta nói thế cứ mà tu đến

Đến tột cùng rồi sẽ xem sao

Ngày lập hội phật tiên có mặt

Thánh với thần kề cận với ta

Chớ đâu có xa muôn ngàn dặm

Nghe tên danh chẳng thấy mặt **mày**

Thấy hình cốt chớ đâu thấy thật
Nay đến lúc thấy toàn sự thật
Mà chúng sanh mơ ước từ lâu
Đó là cảnh của người đắc quả
Hoặc những ai tu đến tột cùng
Hưởng phước báo cùng chung một cõi
Thường công khen chỉ có kiếp này
Tội đây rẫy đem ra phân xử
Gì ta đây đã ẩn chỉ rồi
Ngày ân xá ta nay trọng hậu
Cho những ai **kip** lúc vào bờ
Tu mười năm chỉ có một giờ
Tu mười kiếp chỉ bằng một kiếp
Được hay không chỉ có kiếp này

Còn hay mất đây là đời cuối
Chẳng có còn sanh tử nữa đâu
Ta nói thế tin không tùy ý
Chẳng ép dân chẳng có ép nài
Ta phơi bày ngày của Long Hoa
Ta xuống thế ta đây phân xử
Xử cho rồi tẩy hết bợn nhơ
Việc thiên cơ ta tiết lộ rành
Ta dám nói ta là thượng đế
Ai sánh bằng thử nói ta coi
Xác thân ta biến hoá lạ thường
Rồi sẽ thấy xác ta thay đổi
Đổi đến ngày lộ vẽ xử phân
Tới chừng đó đâu còn ai nữa

Khắp hoàn cầu cũng biến dạng đi

Lũ quỷ ma cũng phải tiêu hình

Thiên ma giới cũng đành biến dạng

Quỷ tinh tà cũng phải tiêu tan

Muôn loài thú cũng đà biến mất

Rắn hoá hình đổi dạng thiên long

Sáu trăm năm biến đổi thành hình

Người biến đổi thú đà biến đổi

Đổi địa hình đổi cả thế gian

Đổi dân gian đổi cả căn người

Thì mới đúng là tiên cõi giới

Giới địa tiên cũng giống như trời

Rất nhàn hạ không lo như trước

Giới cảnh này chẳng có là bao

Rất thưa thớt nhưng là tiên thánh
Cùng với người có khác chi xa
Cảnh không gian chẳng có mây mù
Rồng phụng múa thật là khoái lạ
Tới chừng đó toàn là chuyện lạ
Khắp thế gian có ánh hào quang
Muôn màu sắc vô cùng rực rỡ
Chuyện ta nói ngàn năm muôn thuở
Người nghe rồi nghĩ chuyện hoang đường
Nằm mơ mộng cũng không thấy được
Giới vô hình khác hẳn dương gian
Đâu có được cùng chung cuộc sống
Khó mà tin những chuyện thế này
Đó là ý của người trần thế

Ta đã nói ta đây xuống thế
Xử công bằng giới luật phạm thiên
Cho xứng đáng những ai tu đến
Gạt bỏ đời học đạo đến nơi
Mặc cho người thân xác tả tơi
Lao với khổ cứ mà đi tới
Khổ với hành chẳng có lung **lay**
Khảo với đảo thân không động tịnh
Niệm Di Đà không ngớt ngày đêm
Thay vào chữ tâm vô bất kiến
Nhìn thấy đời bất ngã vô thân
Xác với thân đã hiển phật đường
Thật là hiếm vô cùng rất hiếm
Xác bỏ rồi được hưởng gì chẳng

Phật tiên thánh hay là bồ tát
Hoặc các hàng Duyên Giác **Thanh** Văn
Hoặc tướng thiên hay các đại thần
Ban khen thưởng ta đây sẽ định
Cho những phần xuống thế ngày nay
Đã bao năm kinh sử miệt mài
Dem thân xác ra đòi đổi đạo
Mặc cho đời nhạo bán cười chê
Đường đi tới không lui một bước
Niệm Di Đà không ngớt ngày đêm
Ngồi tu luyện kiên trì năm tháng
Nhìn chúng sanh cố gắng kiên trình
Được phép Phật trí tâm trì trí
Thì sao này hữu lý cho người

Dầu cho thân phải chịu rã rời
Dầu cho đời cứ mà khảo đảo
Việc cứ làm chớ có buông thả
Phép của ta cứ thế độ đời
Đời đã đến thì dân mới tỉnh
Mới biết là phật pháp cao siêu
Ta nói thế vì ta kết luận
Cuộc tẩy trần phân xử ra sao
Đạo nào cao mới có chuyện này
Đạo nào dám nắm quyền như thế
Đạo vô vi đạo của ai đây
Đạo tối thượng không ai dám sánh
Đạo như lai phật tổ ra đời
Đạo truyền phép của ngày mặt pháp

Đạo mở căn các vị vào thân
Đạo chuyển căn cấp sắc ấn truyền
Đạo ra lệnh có ai dám sánh
Đạo điều binh chẳng dám sai lời
Đạo như thế lấy đâu mà có
Đạo thế này muôn thuở ngàn năm
Đạo Như Lai chỉ có một lần
Đời đã hết đạo thì cũng hết
Chẳng lưu danh chẳng có vía ngày
Chẳng có lễ chẳng bày tế vị
Chẳng phô trương chẳng có chùa đình
Chẳng có cúng chi là rần rộ
Cái đạo chi thật là quá ngộ
Khác hẳn xa các đạo dưới trần

Nhưng lại khác thân toàn là phép
Hể ra tay quý phải cúi đầu
Tay chỉ thẳng phép tung thân xác
Khẩu xuất lời ma quỷ biến đi
Một bước đi thân thể nhẹ nhàng
Dung nhan tướng phát ra ánh sáng
Đi đến đâu ai cũng cúi đầu
Là như thế đạo ta là thế
Muôn ngàn đời chẳng có nữa đâu
Đạo của ta như bắc nhịp cầu
Cho sanh chúng cứ mà bước tới
Bước tới rồi mới tới Long Hoa
Đạo của ta mở hội đặng khoa
Ai muốn biết cứ vào thi thử

Đủ tài năng công đức vẹn toàn
Thì xứng đáng là trang hào kiệt
Ra cứu đời bất kể xác thân
Được như thế mới là xứng đáng
Được thưởng khen chức vị anh hào
Ngày phân xử là như thế đó
Luật bù trừ có sẵn cho căn
Trước gian nan sau sẽ toại nguyên
Ta phân toả cho phần đã toả
Hiểu ra rồi chớ có phân vân
Ta ngưng bút cho trần suy gấm
Ngày tận cùng kết cuộc trần gian
Là đã hết của người dương thế
Ta chính là Ngọc Hoàng Thượng Đế

Phân xử trần chính thật là ta

Ta gát bút ta xin từ giã

Nguyện trần gian thoát cảnh tai nàn

Là nguyện vọng ta đây thượng đế

Ngọc hoàng thượng đế

Ấn bút

Phật tổ như lai
Tối thượng tối cao cõi thượng giới
Ấn bút
Ngày thâm trầm gian
Giảng kinh

Ta đây Phật tổ như lai

Nay ta xuống bút giải phân việc trần

Vì ta đã đến lúc rồi

Chuyển kiếp xuống trần nguyên vẹn xác thân

Không còn cung thỉnh mời về

Xác thân nguyên vẹn cũng là ta đây

Xác thân cũng vẫn phạm trần

Ra đời cũng thế cũng là ta đây

Chuyển phần chuyển kiếp nguyên thân

Như Lai là thế mặc đời cứ khi

Cứ thế là để cho dân

Bốn phương tám hướng mặc ta du hành

Vì ta chưa muốn lộ ra

Chân dung Phật Tổ là do cơ trời

Ta không muốn để mọi người

Vây quanh tứ phía thì ta khó bề

Nên ta vẫn phải để y

Xác thân nguyên vẹn thì ta dễ dàng

Xác này làm việc vô vi

Xác này tự dám xưng là Như Lai

Tự tay vỗ ngực ta đây

Ta đây Phật Tổ xuống trần độ dân

Vì ta đã thấy thế trần

Đến ngày mê đắm mà người chẳng hay

Người ơi xin hãy dừng tay

Niệm phật mỗi ngày giảm bớt việc đi

Ham chi cuộc sống đua đòi

Ham chi quyền lợi đời sầu kể bên

Ta thương ta mới nói lên

Bởi ta đã thấy trần gian **mãn** rồi

Đến lúc phải trả quả thôi

Những ngày mê đắm bắt đầu đến dân

Dân thì cứ mãi soi hình

Sửa thân sửa xác cho mình đẹp thêm

Liệu thân có giữ chắc bền

Hay là hồn đó xác thì nổi trôi

Cảnh trần ta thấy ôi thôi

Đau thương vô số chết thôi ngập đường

Chết sau nhiều chuyện lạ kỳ

Chết vì nước cuốn hay là cá ăn

Chết vì đói rét lãng xãng

Chết vì bệnh tả cả làng đi chung

Chết vì quỷ xử tà ma

Chết vì khí độc yêu tinh thổi người

Chết vì khói lửa binh đao

Chết vì rắn sấu thú hùm phanh thây

Chết vì loạn cả nước nhà

Chết mà vô cơ thật là tiếc thay

Chết vì mất của trong tay

Chết vì thực vật nhiễm vào trong thân

Cái chết không thể đo lường

Chết vì động đất chết vì lửa **thiên**

Chết sao mà thấy hải hùng

Mỗi ngày mỗi chết lại càng tăng thêm

Lại còn đến lúc nghiệp riêng

Đã đến thời kỳ phải trả quả thôi

Nhứt là những kẻ hung hăng

Nhì là tàn ác bạo tàng thô lương

Ba là những kẻ bất lương

Bốn là những kẻ tà gian hại người

Năm là những kẻ đạo tà

Sáu là những kẻ độc thâm trong người

Bất đâu phải trả lần thôi

Đau thương cho trẻ chịu chung nghiệp người

Thế thì ta phải nói sao
Nghịch trần như thế lấy gì rửa đây
Trần gian đã đến lúc rồi
Thời kỳ đã hết không còn bao lâu
Cho nên có việc thăm sâu
Mỗi năm mỗi khác lại còn nhiều hơn
Cứ thế dân mới hao mòn
Xác thân mất dạng thị thành mất tên
Khắp trong bốn hướng tám phương
Hãy nghe ta nói ngòi mà gẫm suy
Biết rằng đã đến ngàn năm
Là năm tận thế của ngày trần gian
Năm thìn cũng lúc hai ngàn
Là năm báo hiệu rồng bay khắp trời

Thiên tai diễn biến theo năm
Mười hai con giáp **diễn** theo cơ trời
Nếu ai đạo lý tiên tri
Xem qua ta nói **truy** tâm hiểu ngay
Chuột nhỏ đào lỗ quá sâu
Khác nào lòng đất điều toàn bọng không
Trâu mà cày bới đất lên
Cũng như đất động toàn cầu lung **lay**
Cọp **gặm** hết khắp thế gian
Khác nào như thể lửa trời đốt **thiêu**
Mèo mà lên tiếng ai ơi
Dừng tay khói lửa mạng người chết oan
Rồng sao chẳng ở trời thiên
Trần gian dư nước rồng thì hút đi

Rắn to còn phải quậy mình
Đất rùng sạt lở sông ngòi cũng tiêu
Ngựa chạy đâu có thua gì
Sao mà nằm đó chẳng thềm hơn thua
Dê mà còn phải cười chê
Không thềm ăn nữa hay là ngán chi
Khỉ không bắt chước nữa đi
Tại sao lại núp sợ chi dưới trần
Gà gáy báo thức bình minh
Ngủ mà mới thức tỉnh hồn hay chưa
Chó mừng vắng chủ đã lâu
Bây giờ mới gặp cùng chung tó thầy
Heo tôi đã quá vụng về
Ăn no ngủ kỹ thật là béo cho

Mười hai con giáp so đo
Báo hiệu cho đời sắp sửa đổi thay
Từ đây sắp tới mỗi ngày
Những chuyện dị kỳ khắp cả trần gian
Ở đâu cũng khổ muôn ngàn
Chớ đừng mơ tưởng chạy sang đất người
Nói trước người có nghe đâu
Ham mê cuộc sống đua đòi giàu sang
Ta nói đời đã đến rồi
Dầu ở phương trời cũng chẳng có yên
Đâu phải chỉ có vậy thôi
Mà còn chuyện khác ngoài đời nữa kia
Khí trần ta đã thâm lần
Cũng như đã mất nguồn năng trong người

Không còn sáng suốt phát minh
Điện năng khí quyển diệt dần trần gian
Làm cho tất cả hư hao
Làm cho tất cả hoàn toàn liệt tê
Làm cho tất cả u mê
Không còn biết nhớ chính mình là ai
Dân ơi khổ lắm dân ơi
Chết thôi là chết thây thi chất **chồng**
Chôn người đào hố cho sâu
Chôn người tập thể đốt **thieu** một lần
Đất đâu mà có chỗ chôn
Cảnh trần như thế ta đây rợn người
Biết rằng khắp cả thế gian
Cầu xin khẩn nguyện cứu an cho đời

Nhưng nay đã đến kỳ rồi
Cũng như lịch chiếu định kỳ trần gian
Cứ thế chuyện đến liền liền
Cho dân hao hót rồi dần chuyển khai
Chuyển khai thay đổi quy kim
Trở về thượng cổ sống đời âu ca
Trước là sẽ lộ nhiều ra
Nhiều điều huyền bí không ngờ cho dân
Chỗ nào cũng nổi kim lân
Kim lân báo hiệu là vua ra đời
Chớ đừng có **ngĩ** văn minh
Là không có chuyện đổi đời thế gian
Đây là chuyện của cơ trời
Sắp đặt từ thời hậu giảng cố lai

Tuồng hát đã được mở khai
Bây giờ kết thúc tuồng nay hết rồi
Hát tuồng phải có người coi
Hát tuồng của phật ôi thôi rất nhiều
Nào là những vị tối cao
Các hàng thiên mẫu các hàng thiên vương
Phật Tổ tối thượng hư không
Các hàng tổ phật ngồi coi tuồng đòi
Bồ tát mãi ở xa ngàn
Thiên binh thiên tướng dập dìu hai bên
Trước là tiên nữ múa ca
Sau là phụng múa rồng bay khắp trời
Hương thơm bay khắp mười phương
Trống kèn đánh đội mừng ngày long hoa

Long hoa là hội thưởng ban
Thưởng công đức hạnh của người trần gian
Chúng sanh luôn cả sư tăng
Phần căn cũng thế xử chung một lần
Lời ta chớ nghĩ xa xôi
Gì nay phải để sẩy sàng đẩy đưa
Lọc lừa cho hết **cặn** dơ
Mới là con phật con trời xuống đây
Chớ đâu có quá dễ dàng
Không hành không khảo xác nào biết đâu
Nếu như mình hiểu cạn sâu
Căn mình đã có từ đâu mà về
Thì mình phải tự **ngĩ** đi
Ra đi thì phải nhớ về mà thôi

Hãy **ng**hĩ thật **k**ỹ dân ơi
Đời là giã tạm có gì thiệt đâu
Tất cả đều giã phù du
Trong tay nắm chắc được hoài hay không
Nếu như ta nhắm mắt rồi
Ôm vào trong ngực của mình mang theo
Xuất hồn vía cũng bay theo
Của còn nằm đó xác thì ra tro
Hay là tiếc của tạo ra
Hồn thì quanh quẩn giữ hoài của sao
Đầu thai làm chó giữ nhà
Thật là quá tội mà người còn mê
Tội người **ch**ồng chất ê **ch**è
Biết bao nhiêu tội mình gây quá nhiều

Thương dân ta kể mọi điều

Vì đây màn chót xác hồn cũng tiêu

Ta nói như thể chiêm bao

Rồi đây sẽ thấy biết bao chuyện kỳ

Xử liền ta chẳng nỡ tay

Bởi người khi dễ giáng ta tầm thường

Nói trước thì chẳng chịu lường

Ta cho biết trước thiên tai bất ngờ

Một năm diễn biến bất ngờ

Một năm dân chết thật là thảm thương

Rồi thì bệnh khắp mười phương

Rồi thì đến đói không còn vật chi

Rồi thì phải chịu quỷ yêu

Rồi thì phải chịu thiên la lưới trời

Có ai chịu nổi hay không
Binh đao khói lửa khắp trong hoàn cầu
Chạy đâu cho khỏi lửa trời
Giặc ở bên ngoài rồi đến giặc trong
Dành ăn chém giết lẫn nhau
Pháp luật bắt tài gì bởi loạn chung
Cái chết cùng số phận chung
Chết mà vô số cũng là tại dân
Tại dân gieo ác quá nhiều
Tại dân khi dễ phật trời chẳng linh
Mới dám đụng tới thiên đình
Chống trời bẻ nạn coi thường hoàng thiên
Không tin các bậc thiêng liêng
Lại còn dám nói là tà quỷ ma

Vì thế chẳng có một ai

Lại còn mang phép mang tà vào gia

Có nhà chẳng kể ông bà

Anh em cấu xé cũng gì dành ăn

Có nhà cúng kiến lảng xãng

Ngoài ra chẳng biết phần nào khác hơn

Cấm nhang có lệ vậy mà

Ngoài ra chuyện khác thì không biết gì

Có nhà thờ rất oai nghi

Nhưng người lại ác lòng đầy xấu xa

Thờ cho hình thức với người

Chớ đâu biết lễ quỳ hương thế nào

Trước khi phân xử thế trần

Phải để cho người biết cảnh đau thương

Để cho cái chết lần hồi

Kéo dài như thế chết mà thảm thương

Để cho những kẻ bất lương

Rùng mình run rẩy mỗi khi đến gần

Người hung cũng phải sợ run

Thấy liền trước mặt tà tinh cáo xà

Ở đâu mà xuất hiện ra

Ăn tươi nuốt sống thật là quá ghê

Bởi gì nó xuống cả đàn

Nào là cộp cáo mắng xà quá to

Trước kia chẳng thấy con nào

Bây giờ xuất hiện thật là lạ thay

Đây là chuyện của **màn** ba

Đố ai biết được **màn** ba thế nào

Tất cả đều ẩn rùng sâu
Tất cả đều phải ẩn sông đáy hồ
Tất cả đều đọi cơ trời
Chờ ngày tận thế **bắt** đầu chạy ra
Chư thần mở ngõ miệng hang
Mảng xà trên núi xuống tha dương trần
Dưới sông sấu nổi như canh
Trên bờ cọp cáo hiên ngang ngoài đường
Tất cả đều kiếm người hung
Là gì đã đến phải đành chịu thôi
Chuyện này ta nói quá nhiều
Coi qua còn nói là ta bày trò
Khuyên người hãy bỏ chuyện gian
Nói ta đặt chuyện đặng mà hù dân

Ta đâu gặt gấm làm gì

Vì ta là phật gặt dân sao đành

Ta đây muốn cứu thế trần

Nên ta nói hết chuyện này cho dân

Muốn biết thì hãy tu đi

Để sau có dịp coi nhiều chuyện hay

Sẽ còn nhiều chuyện huyền vi

Thật quá ly kỳ không thể nào tin

Có ai thấy được phật trời

Có ai thấy được thánh tiên xuống trần

Có ai thấy được rồng bay

Có ai thấy được tiên nga múa mừng

Đó là ngày của Long Hoa

Bây giờ đang xử nghiệp trần dương gian

Trước tiên xử hết trần gian
Là kê hết tội dân gian thế nào
Mỗi nước đều có chuyện riêng
Nước nào cũng thế đâu gì khác hơn
Nước nào sống chẳng tin ai
Nghịch thì đến trước lại còn nặng hơn
Có khi phải chịu **san** bằng
Nước thì sẽ ngập trở thành biển đông
Nếu như nước đó tu nhiều
Được phật hoá giải bớt phần thiên tai
Nhưng mà cũng phải chịu chung
Vì đây là cuộc tẩy trần thế gian
Ở đâu cũng thế vậy mà
Tu hành cũng có bạo **tàn** cũng dư

Ở đâu cũng có thánh thần
Ở đâu cũng có phật tiên khắp trời
Phân chia tôn giáo khắp châu
Cũng là một gốc chia ra nhiều cành
Đạo nào cũng dạy làm lành
Tu hơn tích đức có mà khác đâu
Lỗi lầm do ở bản thân
Tự thân ham muốn đâu ai xúi mình
Nói về thân xác chúng sanh
Khó mà chuyển hoá chúng sanh nghe lời
Tại gì đời đã dây quanh
Nhiệm đời khó gỡ do mình dính theo
Nếu như không có đại ân
Chẳng còn một bóng sống trên dương trần

Ai mà không nhiễm việc đời
Cả luôn tôn giáo các hàng sĩ tăng
Đâu như có dễ người ơi
Nhứt là **màn** cuối mà người ngã đi
Nhiều người đã bỏ từ bi
Nhiều người đã bỏ quy y chùa mình
Bước đầu sốt sắng tụng kinh
Tiền vào đầy túi tụng hoài không vô
Lòng người thay đổi hư vô
Khoảng khắc một thời rồi cũng buồn xuôi
Già nua thì sợ mai chiều
Thì còn biết đến tu hành giảng sanh
Tuổi xuân rất có cho căn
Tuổi đời còn trẻ ham vui thì nhiều

Muôn ngàn chẳng thấy một ai

Dầu là phật tử tu hành lã loi

Nhưng lòng thì vẫn còn ham

Tu theo khoảng khắc rồi thì cũng buông

Bây giờ ta nói việc này

Vì ta đã thấy những ngày thảm thương

Ta đây muốn cứu thế trần

Nên ta tiết lộ tin không thì tùy

Để sau không có phiền ta

Tại sao không dạy để nay muộn mằn

Ta đây Phật Tổ Như Lai

Nay ta chuyển kiếp với thân xác này

Xác này chính thật là ta

Vì ta đã quán ai mà thấy đâu

Xác này làm chuyện tối cao
Không ai dám sánh không ai hơn bằng
Tất cả chín cõi mười phương
Cũng đều dưới lệnh xác ta định quyền
Tại sao ta phải xuống trần
Vì ta có lệnh xuống trần xử phân
Tại sao phải để xác này
Mọi người khi dễ nhún trề khinh khi
Tại sao ta chẳng quán ra
Xác thân tuấn tú hoặc là phong lưu
Tại sao ta chẳng quán ra
Sư tăng đại đức đặng mà độ dân
Tại sao ta chẳng quán ra
Nguyên hình nguyên thủy cho dân cúi đầu

Nói thế thì nói làm gì
Bởi người chẳng biết ta đành giải cho
Từ xưa cho đến bây giờ
Phật nào xuất hiện xuống trần độ dân
Tất cả ở cõi vô hình
Đều là như thế chẳng gì riêng ta
Đây là đại chiến vô thần
Vừa tà vừa chánh vừa đời diễn chung
Vừa chung khởi chiến đao binh
Binh đao khói lửa khắp trong hoàn cầu
Vừa chung những cuộc thảm sầu
Nào là đói rét bệnh tà nổi lên
Vừa chung những bệnh dị kỳ
Khổ trăm ngàn khổ khó mà thoát thân

Tất cả đều phải xuống trần
Chuyển qua thân xác hoặc là phần căn
Lấy xác làm gốc mà hành
Lấy xác đặng chuyển vào phần vô vi
Phần căn cũng phải lộ hình
Chuyển thân chuyển tướng đổi dần xác thân
Cho nên mới có câu này
Thay hồn đổi xác là ngày chuyển khai
Dân nghe mà chẳng hiểu rày
Đâu ai phân giải hiểu như thế nào
Chớ đừng có tưởng như mơ
Già mà hoá trẻ thật là huyền vi
Phần này là của phần căn
Kẻ hung người ác làm sao được phần

Ác hung tiêu xác tiêu hồn
Căn phần còn lại đó là linh căn
Tuỳ theo đạo hạnh mỗi phần
Đạo căn tiền kiếp nhiều đời ra sao
Chớ đâu khắp hết thế gian
Chức vị mỗi phần đều khác với nhau
Nên ta phải xuống đầu tiên
Đặng ta phân xử phần căn sai lầm
Nếu ai hiểu thấu lời ta
Tự mà suy nghĩ hiểu ngay tức thì
Có ai mà dám nói ra
Những điều cơ mật lại còn xung ta
Bây giờ ta chuyển qua phần
Ra bài kinh tụng cứu dân sau này

Dầu cho chẳng có căn phần

Kinh ta cứ tụng giải sầu tiêu tan

Phá đi lớp án mây mù

Được vào điển sáng tụng kinh mỗi ngày

Hết dần những chuyện nghiệp vay

Rồi dần sẽ đến ta truyền phép cho

Nghe ta cứ việc ngày đêm

Tụng kinh mỗi ngày phật sẽ độ cho

Nghe ta cố đặt lòng tin

Chớ đừng có tưởng nữa nghi nữa ngờ

Chính ta là phật xác này

Chuyển thân chuyển kiếp xuống trần là ta

Như lai ứng chứng kinh truyền

Nghe ta tụng niệm được nhiều huyền vi

Kinh tụng
Giải sầu tiêu tan
Phật tổ như lai
Ấn bút

Dâng hương đánh lễ

Chí tâm đánh lễ nguyện khắp mười phương

Từ bi hỷ xả chứng độ cho con

Nay con tỉnh ngộ nhờ ơn Phật Tổ

Hoá giải cho con kinh truyền nhật tụng

Giải nghiệp tiêu tan tất cả trần gian

Tiêu tan nghiệp chướng cúi đầu đánh lễ

Phật tổ như lai nay xuống hồng trần

Của ngày mạt pháp ân xá cho dân

Hết đời nghiệp quả công đức như lai
Chẳng ai dám sánh ánh sáng từ bi
Hy xả đại từ, độ hết chúng sanh
Xả thân vì đạo Phật Tổ Như Lai
Dời chỗ biến đi, xuống thế **kip** thì
Hoá thân chuyển kiếp cứu độ trần gian
Những cảnh lầm than, đến chuyện điêu tàn
Thật là thâm, người mãi câu mâu
Chẳng biết vì đâu, đâu là tận thế
Tẩy hết bợn nhơ, sàng sảy lọc lừa
Cho ra cạn bã, nghiệp thì phải trả
Chớ có âu sầu, đừng than, đừng khóc
Nay con đã có ánh sáng Như Lai
Mở lối **kip** thì, tâm con được thức

Giác ngộ vị tha được nước ma ha
Nhu Lai rửa sáng biết được thế nào
Đâu là tội phước, nghiệp quả tội gây
Tội quá nặng đầy, khó mong mà rửa
Con nay sám hối, cải hối ăn năn
Cúi xin phật tổ, các đấng huyền vi
Từ bi hỷ xả, một kiếp thân con
Có chi là lạ, con quỳ cảm tạ
Đức Phật Di Đà tây phương cực lạc
Tiếp dẫn sanh linh giải thoát mê đồ
Khỏi vòng tục lụy, thoát cảnh phù du
Khỏi chốn diêm phù, con đà sung sướng
Hằng biết là bao, đã có phật rồi
Xuống trần cứu độ, công đức vô biên

Tình nghĩa thiêng liêng, khó ai sánh bằng
Ra giảng, ra kinh, cứu độ chúng sanh
Cứu hết thế trần, nào ai hay biết
Thật là khó thay duyên số gặp may
Phật Tổ Như Lai dắt dìu đường đạo
Một bước đi lên dẫu có ngàn tên
Thân con chẳng sợ nghiệp chướng liền tay
Con xin chịu trả bất kể nhồi nhã
Con cũng cam đành dầu thân này thác
Con cũng an tâm có đức Quán Âm
Cứu con thoát nạn giải thoát mê ly
Tiêu tai tịnh sự, ơn đức bề trên
Con nào dám phụ, nghiệp quả tào khang
Nay con đã hết thân xác thành thoi

Không còn vương bận tuy con lận đận
Nhưng vẫn vui lòng, không ai ràng buộc
Nay con đã chuộc tội lỗi con gây
Nhiều kiếp đến nay rồi chuyển đổi thay
Luân hồi sanh tử cứ mãi vậy hoài
Biết bao giờ dứt thân này có chết
Cũng chẳng đủ đâu nay con đã ngộ
Hiểu biết thế nào đâu là tội phước
Một bước con đi niệm chữ từ bi
A di đà phật nếu con sanh tật
Đọa khổ trầm luân sanh vào ngạ quỷ
Thân hình xấu xí chẳng giống một ai
Chịu kiếp đầu **thai** làm heo, làm chó
Cũng chẳng chưa vừa bởi con lừa dối

Vọng ngữ, vọng ngôn chuyện không nói có
Chuyện có nói không đâm thọc hai lòng
Cho người xơ xác, thật là tàn ác
Tội khó dung tha đầu nước ma ha
Cũng không rửa hết nay con đã hết
Nhờ có Như Lai ân xá ngày nay
Ra bài kinh xám, tụng đám mây đen
Bay tan tất cả, đức ơn cao cả
Con dấm nào quên, tụng mãi ngày đêm
Bay tan nghiệp chướng, không còn vấn vương
Tình nghĩa phu thê, nghiệp nặng ê chề
Xác thân ô quế mọi điều trần thế
Gạt bỏ ngoài tai chẳng có đem vào
Cho thân thêm nặng bây giờ con đặng

Đã hiểu sâu xa, căn đày kiếp đoạ
Phải xuống trần gian chẳng dám than **van**
Đến giờ phải trả nghiệp phải khảo hành
Căn là như thế đều phải lao đao
Chịu khổ chịu đau là căn đã hết
Đến ngày giờ chót thoát khỏi phù tan
Nghiệp đã tiêu tan căn đà sẽ lộ
Một dáng phương chi hay dáng mỹ miều
Đó là căn gốc, con hay thường khóc
Chuyện chẳng ra đầu mà mãi âu sầu
Thật là hổ thẹn nay đã quy y
Con hiểu ra rồi thế nào là nghiệp
Nay con cúi lạy Phật Tổ Như Lai
Ân xá ngày nay xả bớt tội trần

Cho người lầm lỗi, biết lỗi quay đầu
Tụng kinh hoá giải nghiệp sẽ tiêu tan
Trở lại phật đàn quỳ hương sám hối
Tội lỗi trước kia nay con đã về
Quỳ hương lễ phật kính lễ tối cao
Ngọc Hoàng Thượng Đế tối thượng càn khôn
Cúi xin đạ mẫu, mẫu cả chúng sanh
Độ cứu con lành trở về tiên giới
Đến đây đã hết Phật Tổ Như Lai
Dang cả hai tay, độ muôn ngàn chúng
Thoát khỏi mây đen, đem về ánh sáng
Khắp cả thế gian kinh tụng cầu an
Phá hết nghiệp tan đêm ngày con tụng
Chẳng ngót một câu, là con nhứt nguyện

Chẳng dám sai lời chí tâm đành lễ
Dừng hết lời kinh Như Lai ấn bút
Truyền lại cho căn kiên trì nhật tụng

Lạy 3 lạy

Con kim thân.....

Kính lễ lạy 3 lạy xá 3 xá

Phật tổ như lai

Ấn kinh